

SKALNIČKÁŘŮV ROK

Klubový zpravodaj číslo 44 (2-2001)

OBSAH

NAŠE AKCE:

Přednášky a členské schůze .....

Ohlédnutí za letošní výstavou .....

PĚSTITELSTVÍ:

Bramboříky - skvosty našich zahrad (J.Baláž) .....

Sítiny v okrasných zahradách (R.Roth) .....

Skalničky v květináčích (záznam přednášky Z.Řeháčka) .....

CO NÁS ZAJÍMÁ:

Loučení s podzimní burzou cibulovin .....

INFORMACE Z KLUBU:

Informace z členské základny .....

Drobné zprávy a informace .....

Inzerce .....

Kalendář akcí klubu v 2.pololetí 2001 .....

NAŠE AKCE

Přednášky a členské schůze

Ve druhém pololetí letošního roku jsme pro vás připravili zajímavé přednášky spojené s členskými schůzemi, které se budou opět konat v sále na Křenové ulici 67 ve 2.poschodí,

vždy první čtvrtek v měsíci o půl páté. V lednu se členská schůze neuskuteční, vše důležité projednáme na výroční členské schůzi v sobotu 19.1.2002.

Změny programu a aktuality mohou brněnští členové sledovat v klubové vývěsce na Joštově ulici "U Medvídka".

* čtvrtek 6.září 2001, 16.30

Ing.Mojmír Martan, Brno

Toulky západní Evropou - Wales, jižní Anglie, Francie

* čtvrtek 4.října 2001, 16.30

Zdeněk Řeháček, Hradec Králové

Příroda a skalničky Nového Zélandu

* čtvrtek 1.listopadu 2001, 16.30

Prof.Ing.Jaroslav koblížek, Brno

Příroda Sicílie

* čtvrtek 6.prosince 2001, 16.30

Jan Bürgel, Praha

Skalničky a lomikameny v údolích centrálního Himálaje

* sobota 19.ledna 2002

Výroční členská schůze

Uskuteční se v sále na Křenové. Klasický scénář schůze včetně oceňování nejúspěšnějších pěstitelů bude obohacen programem k 30.výročí založení klubu, které připadá na rok 2002. Promítneme si například diapositivы z výstav, které se uskutečnily na ulici Údolní, Radnické, v Arboretu, zajímavé budou i záběry bystrckého areálu v době, kdy ještě nebylo vybudováno velké jezírko...

Ohlédnutí za letošní výstavou

Letošní výstava, která se konala tradičně na přelomu dubna a května, vzbudila zájem 8122 platících návštěvníků (loni 10175).

Milovníci skalniček, okrasných dřevin, bonzajů a balkonových rostlin si v areálu určitě přišli na své. Hned za hlavní vstupní bránou byla expozice osázených miniskalek v různých keramických nádobách. Novinkou bylo zpřístupnění části starého skleníku, v němž byla umístěna expozice bonsajů doplněná uměleckými díly. Prostor

před tímto skleníkem se změnil v ukázkovou plochu představující různé typy řešení okrasných zahrad na rovině. Nechyběl ani atraktivní vodní prvek ve formě jezírka a bublajícího potůčku. Loni vybudované skalky již nevypadaly tak "nahatě", rostliny se na nich v mnohých případech se docela hezky rozrostly. Prázdnější místa ve skalkách a vegetačních nádobách zaplnily zapůjčené exponáty členů našeho klubu. Nejcenější a nejchoulostivější rostliny byly umístěny na důstojné místo - do klenotnice.

Při vernisáži bylo oceněno 5 exponátů:

* **Kolekce vstavačů** přítele Jaroslava Baláže z Dolní Rožínky.

* **Kolekce levísií** přítelkyně Kirchnerové z Brna-Tuřan.

* **Gentiana oschtenica** přítele Víta Hrabě z Brna-Židenic.

* **Primula denticulata** přítelkyně Bělíkové ze Švařce.

* **Townsendia condensata** přítele Mojžíra Martana z Brna.

Kolekce 9 vstavačů přítele Baláže byla tvořena výhradně zástupci rodu *Orchis* a byla umístěna do klenotnice. K vidění zde byl *Orchis longicormu* s tmavofialovým květem, *Orchis provincialis* s květem světle žlutým, jiná rostlina téhož jména měla hlávku světle fialových, skvrnitých květů, *Orchis pauciflora* s velkými žlutými květy, *Orchis quadripunctata* v bílé i růžové formě, kříženec předchozích druhů *Orchis pauciflora* x *quadripunctata* s květy karmínově fialovými, *Orchis syriaca*, jehož květy byly bílé se zelenými proužky a fialově naběhlou ostruhou, *Orchis morio*, náš domácí druh s tmavofialovými, uvnitř skvrnitými květy. Poslední a dle mého názoru nejzajímavější byl *Orchis simia* - vstavač opičí. Jeho jednotlivé květy věrně napodobují opičí postavičku se všemi končetinami a při podrobnějším pohledu lze bezpečně rozeznat i "pindíka". Základ květu je bílý, údy jsou fialové.

Kolekci lewisii přítelkyně Kirchnerové tvořily tři rostliny, z nichž první kvetla karmínově, druhá oranžově, třetí žlutě. Tyto tři lewisie zaujaly nejen svými hezkými, výraznými barvami, ale také tím, že to byly jediné "kotyledonky" v plném květu. Chladnější období, které předcházelo výstavě totiž zpozdilo kvetení mnoha druhů, lewisie nevyjímaje. A tak se přirychlování přítelkyni Kirchnerové vyplatilo.

Gentiana oschtenica přítele Hrabě dostala ocenění pro svoji vzácnost a obtížnost pěstování na jižní Moravě, třebaže ji zdobily "jen" 4 žluté květy.

Nestává se často, aby jednu z hlavních cen dostala známá prvosenka s kulatými květenstvími - **Primula denticulata**. Byla zde na výstavě jediná a byl to příkladný exponát, který zdobil hajní partii. Mísu s touto prvosenkou zapůjčila na výstavu přítelkyně Bělíková ze Švařce (snad jsem to již tentokrát napsal dobře).

O posledním oceněném exponátu se mi nechce moc psát. Dodal jsem ho totiž já. Samochvála prý smrdí. Tak aspoň stručně. Jednalo se o choulostivou astříčku **Townsendia condensata**. Byla umístěna v klenotnici (tři růžice, z toho dvě kvetoucí). Tvoří velké, úhledné chlupaté růžice modrozelených listů. Téměř přisedlý velký květ má krémově bílou barvu. Škoda, že na barevném obrázku nemá plně otevřené květy. Brzy po odkvětu dozrávají klíčivá semena a pokud do té doby rostlina neuhyne, zakvete ještě několika menšími květy. Venku se mi ji zatím nepodařilo udržet, snadno uhnívá.

Ceny za oceněné exponáty - keramické kachle se znakem klubu a letopočtem + pamětní list - budou předány na výroční členské schůzi v lednu 2002.

Na výstavě bylo možno obdivovat ještě spoustu dalších zajímavých rostlin.

Manželé Vlčkovi z Brna-Žebětína vystavovali zajímavou **Arisaemu amurense**. Tato 20 cm vysoká rostlina měla 3 lodyhy s poměrně velkými pruhovanými květy. Zásluhou převládající zelené barvě však nebyly moc nápadné. Ještě exotičtější byla rostlina z příbuzenstva zázvoru - **Roscoea cautleoides**. Také ona měla tři dvacetimetřové lodyhy se žlutými květy, které laikovi mohly připomínat orchideje. Oba exponáty jste mohli vidět v klenotnici.

Přítelkyně Stodůlková ze stejné městské části dodala na výstavu pěkný kamzičník **Doronicum 'FRÜHLINGSPRACHT'**. Asi devět lodyh neslo plně žluté květy.

Manželé Holzbecherovi z Lelekovic byli letos v časové tísní, protože v tutéž dobu probíhala jarní etapa Flory Olomouc, navíc zaměřená na skalničky. Přesto na nás nezapomněli a několika exponáty obohatili i naši výstavu. **Ranunculus alpestris 'FLORE PLENO'** by si jistě chtělo opatřit mnoho skalničkářů. Tři rostliny byly umístěny ve spáře břidlicové skalky,

kde v kontrastu s tmavomodrým kamenem vynikaly čistě bílé, při nakvétání zelenobílé plné květy tohoto pryskyřníku.

Přítel Škorpil z Brna-Pisárek dovezl obrovský exponát plnokvětého blatouchu **Caltha palustris 'Multiplex'**. Rozměry kontejneru 30 x 30 cm dělaly starosti aranžérům. Nakonec stačilo nádobu s blatouchem ponořit na okraj jednoho jezírka, které oživil svými zlatými květy.

Přítel Sedláček donesl z brněnské Juranky pěkný cypřišek **Chamaecyparis pisifera 'PLUMOSA COMPRESSA'**.

Přítel Ostřížek z Brna-Žebětína vystavoval modřenec **Muscari botryoides 'ALBUM'**, který kvetl 17 bílými hrozny květů.

Přítel Hrabě z Brna-Židenic kromě oceněného hořce **Gentiana oschtenica** vystavoval neméně zajímavou endemitu **Asyneumu trichostegium**. Zdobily ji úzké fialové květy.

Přítelkyně Kirchnerová z Brna-Tuřan měla na výstavě kromě oceněných lewisii i pěkně urostlou dymnivku **Corydalis wilsonii**. Tato dymnivka se objevuje v posledních letech na výstavě pravidelně, takže jsem o ní už několikrát stručně psal v minulých číslech zpravodaje.

Karel Rozehnal z Brna-Masarykovy čtvrti dovezl na výstavu zajímavý vícekvětý kultivar narcisu s drobnějšími bílými květy. Měl ho označený jménem **Narcissus 'SHEKEG'**.

Velice úspěšný pěstitel z Dolní Rožínky, přítel Baláž vozí pravidelně ukázkové exponáty, však si také z každé výstavy odváží ocenění. Letos zaslouží pochvalu za dymnivku **Corydalis buschii**. Nad jemnými sivozelenými listy se pohupovaly růzovofialové květy. Když si představíte výšku rostliny 20 cm a více než 50 lodyžek nesoucích trubičkovité květy, pak uznáte, že to musel být nepřehlédnutý exponát. Stajně tak nešlo přehlédnout v klenotnici umístěný brambořík **Cyclamen repandum** s devíti velkými karmínovými květy na 20 cm stvolech, který vyniká velice dlouhou dobou kvetení. Ukázkovým exponátem byl i hned vedle umístěný hořec **Gentiana orbicularis** s více než 40 modrými květy. Asi poprvé bylo vystavováno v bystrckém areálu **Trillium luteum**. Jak latinský název napovídá, jedná se skutečně o trojčet se světle žlutými květy. Listy jsou tmavě zelené se zelenošedými skvrnami. Rostlina přítele Baláže měla 3 květy, stejný druh v trochu skromějším provedení vystavoval i přítel Hadač ze Syrovic. Ze Syrovic se nechalo přivést i **Trillium grandiflorum**, které lákalo návštěvníky 6 bílými květy ke koupi. Na burze byl dostatek těchto rostlin, i když od jiného pěstitele, za cenu 90 Kč.

Přítel Merta z brněnské čtvrti Mokrý Hora vystavoval dva hezké pupkovce **Omphalodes luciliae** a **O.luciliae ssp.cilicica**. Ještě atraktivnější pak byl koniklec **Pulsatilla patens ssp.flavescens**. Když jsme ho zabudovávali do břidlicové skalky, měl nachystáno 18 pupat, která během výstavy vykvetla žlutými květy.

Přítel Martínek z Letovic je také jedním z našich nejvýznamnějších vystavovatelů. Třeba taková **Jeffersonia diphylla** se na naší výstavě objeví málokdy. Tato čtvrt metru vysoká hajní rostlina se vyznačuje na dvě poloviny dělenými listy a bílými sasankovitými květy o průměru 3 až 4 cm. Exponát měl 10 květů a v záloze několik pupat. **Fritillaria kamschatica** vykvetla koncem výstavy deseti velmi tmavými černofialovými, 3 cm dlouhými květy se žlutými tyčinkami. Celková výška tohoto řebčíku se pohybuje mezi 20 až 25 cm. Kdyby byl rozkvetlý v době vernisáže, možná by získal i ocenění. Pěknou skalničkou, i když hlavně pro alpínkový skleník, je **Draba longisiliqua**. Polokulovitý, namodrale stříbřitý bochánek o průměru 12 cm a výšce 7 cm zdobilo asi 15 lodyžek se žlutými květy. Patří k druhům s měkkými listy, nesnáší vodu na list.

Přítel Kopřiva z Brna vystavoval dvě pěkné primulky ve skalkově upravené malé misce. Jednalo se o druh **Primula auricula ssp. balbisii**, která je nízká, má malé zelené listy a výrazně žloutkově žluté květy.

Lomikameny ze sekce Kabschia se dostávají na naši výstavu jen od pěstitelů z o něco chladnějších oblastí, než je Brno, pokud ovšem není příliš teplý duben. Letos tomu tak nebylo, takže jsme mohli sestavit v jedné z vegetačních nádob celou kolekci těchto krásných rostlin zapůjčených přítelem Součkem z Lysic a přítelkyní Illovou z Boskovic.

Ještě chladněji bývá v Jihlavě, odkud na každou výstavu přiváží exponáty přítel Fiedler. Díky jemu jsme mohli vidět v květu dřípatku **Soldanella montana**, jejíž čtyři dvanáct centimetrů vysoké lodyhy nesly modrofialové zvonečkovité, dřípené květy. Pěkný byl také exponát řebčíku **Fritillaria michailowskyi**.

Tím výčet zajímavých rostlin z letošní brněnské výstavy končím, ostatní exponáty mne již tak nezaujaly. Tím ovšem nechci říci, že byly podprůměrné. I když z této kategorie by se jich také dalo několik vybrat.

Mojmír Martan

PĚSTITELSTVÍ

Bramboříky - skvosty našich zahrad

Během našich cest za orchidejemi se samozřejmě setkáváme i s rostlinami z jiných čeledí a jednou z nich, kterou nelze v žádném případě přehlédnout, je čeleď prvosenkovitých - Primulaceae, do které bramboříky patří. Těžko si někdo těchto rostlin v době květu nedokáže nevšimnout a i když nekvetou, tak jsou okrasou našich zahrad buď tvarem svých listů nebo kresbou na nich, která je v mnohých případech velice atraktivní. Rozdělení bramboříků na jarní a podzimní (dle doby květu) je všeobecně známé. Já bych se v tomto článku zaměřil na druhy, které kvetou na podzim, a lze je bez větších potíží v našich klimatických podmínkách pěstovat venku.

Cyclamen purpurascens, rostlina běžně pěstovaná v našich zahradách, má těžiště rozšíření v Alpách, ale můžeme se s ním setkat od Francie až po Bosnu a na sever zasahuje i na naše území. Variabilita u tohoto druhu je celkem bezvýznamná, rostliny nacházené v alpské oblasti jsou vzhledově velice podobné rostlinám, které známe z našeho území. Za zmínku stojí forma popsaná ze Slovenska jako **Cyclamen fatrense**, která postrádá kresbu na listech - jinak je totožná s typem. Hlízy tohoto bramboříku jsou zploštělé, dost velké, kořenící po stranách. Z tohoto důvodu ho sázíme asi 3 cm hluboko, nejlépe do polostínu. Kveté v odstínech barvy červené a jedna hlíza může přinést i více než 50 květů na stvolech asi 10 cm vysokých. I když jsem **Cyclamen purpurascens** viděl v přírodě, ale i v kultuře hodněkrát, zatím jsem se ještě nesetkal s jeho bílou formou. I v literatuře jsem zmínku o této formě hledal marně.

Cyclamen cilicium je další druh, který se dá pěstovat venku, ale není již tak snadný jako předchozí, musíme ho na zimu krýt, jednak proti nadměrné vlhkosti a také nízkým teplotám. Pochází z Malé Asie, kde roste ve smíšených lesích, ale ve vyšších polohách ho lze nalézt i na travnatých svazích nebo suťovištích. Pokud jsme ho nacházeli v suťovištích, tak hlízy byly i přes 30 cm hluboko, ale za normálních podmínek jen asi 5 cm. Tento druh kvete sytě růžovými květy s tmavším očkem, ale jsou známé i bílé formy. Kveté o něco později, než brambořík evropský. V literatuře se dost často uvádí, že zároveň s květy se objevují i listy, což jsem u mně nepozoroval. Jak dokumentuje snímek, v době, když je v plném květu, je bez

listů a až při dokvétání se začínají objevovat listy, které jsou okrouhlé, tmavě zelené s pěknou stříbřitou kresbou.

Poslední z bramboříků, který lze bez problémů pěstovat venku je brambořík břečťanolistý **Cyclamen hederifolium**. Pochází z jižní Evropy a Malé Asie. Má hlízy, které mohou dosahovat až velikosti malého talířku a jsou pokryté korkovou vrstvou, která zřejmě slouží jako ochrana proti vysychání. Kořeny vyrůstají z vrchní části hlízy, proto ho sázíme poněkud hlouběji, než předchozí druhy. Květy jsou růžové s karmínovým očkem a celkem běžná je i forma s květy čistě bílými. Druh je velmi variabilní jak tvarem listů, tak i kresbou na listech. V katalogu semen AGS v roce 2000 bylo nabízeno 14 forem tohoto bramboříku.

Další druhy, např. **Cyclamen cyprium**, **C. graecum**, **C. mirabile** a **C. rohlfsianum** již potřebují pro přezimování prostředí, kde můžeme regulovat jak vlhkost, tak i teplotu, tj. skleník, zimní zahrady apod. Já všechny druhy bramboříků pěstuji v umělohmotných kontejnerech v minerálním substrátu bez jakéhokoliv podílu organické hmoty. Od jara do podzimu jsou rostliny umístěny venku, a až v době větších mrazů je dávám do skleníku, kde přes zimu udržuji teplotu kolem 0°C. Výživa je dodávána zálivkou (neosvědčilo se mi přimíchávat do substrátu pomalurozpustná hnojiva typu Osmocote). Plně dostačující jsou tekutá hnojiva s obsahem mikroprvků, např. Universal, která ředíme dle návodu. Při takovémto způsobu pěstování mně bramboříky bohatě kvetou a co je důležité, ztráty jsou minimální. Vysévám ihned po dozrání semen, kdy je klíčivost téměř 100%. Na jaře dalšího roku jsou semenáčky již dostatečně vzrostlé a po zatažení je lze přepíchat. Přes léto chráním všechny rostliny před vydatnějšími srážkami. Proschnutí v této době je spíše žádoucí a podporuje vegetační klid, kterým tyto rostliny i v přírodě v letním období procházejí.

Jaroslav Baláž, Dolní Rožínka

Sítiny v okrasných zahradách

Druhovo bohatý rod *Juncus* (sítina) z čelade *Juncaceae* má pomerne dobré zastúpenie aj v nešej prírode. Niekoľko druhov sa vyskytuje prevažne vo vlhkom bahnitom a močiarnom prostredí od nížin až po subniválnu stupeň. Na našom území najvyššie vystupuje ***Juncus trifidus*** a to do výšky 2630 m n.m.

V okrasom zahradníctve má tento rod malé využitie a väčšina druhov môže mať len zberateľskú hodnotu. Dajú sa však využiť v prírodných záhradách, kde splaňujú a nevyžadujú takmer žiadnu starostlivosť. Skôr naopak, sú plevelné, hlavne generatívnym spôsobom rozmnožovania.

Medzi pestovateľmi sú však aj druhy a kultivary dost' vyhl'adované pre svoj neobviklý a atraktívny vzhľad. Patrí sem určite aj ***Juncus effusus*** '***Spiralis***'. Základný druh ***J. effusus*** (syn. ***J. communis***), má cirkumpolárne rozšírenie a mimo tohto areálu sa údajne vyskytuje aj na Madagaskare a v Austrálii. Na našom území je dost' hojná na vlhkých lúkach, pasienkoch, v močiarnoch, rašeliniskách a na brehoch vôd. Rastlina je trstnatá, podzemok má krátko plazivý, priame steblo sú dlhé 30-150 cm. Napriek svojej výške je rastlina vzdušná a dobre priehľadná, čo treba rešpektovať a využiť pri architektonickom stvárnení v danom prostredí. Kvety sú svetlohnedej farby, nevýrazné a nenápadné.

Tento opis druhu platí aj pre kultivar '***Spiralis***' až na tvar stebiel, ktorý nie je priamy, ale špirálovito točený. Teraz si dáme trochu geometrie o nameraných údajoch. Steblá rastú do dĺžky 400-500 mm a mohutnejšia rastlina ich má až 80 kusov. V trse je variabilita tvaru stebiel veľmi vysoká a skrutkovica opisuje priemer 6-170 mm. Stúpanie skrutkovice je tiež

veľmi rôznorodé od 30 do 200 mm. Steblá sú na priereze kruhové 3-5 mm. Pri malom stúpaní sú stebľá ploché, hrubé len 1-1,5 mm. Farba stebiel je intenzívne zelená, lesklá.

Juncus effusus 'Spiralis' je nanáročná na pestovanie, ale vyžaduje si svoje a vôbec sa nedá porovnávať s bežnými vlhkomilnými a vodnými rastlinami. Na pôdu je nenáročná a pestujem ju v bežnej záhradnej drnovke. Úroveň spodnej vody je ideálna 3-5 cm pod povrchom, ale všeobecne je na vodný stlpec tolerantná. V jarných mesiacoch je v mojich podmienkach zaplavovaná a cez trsy preteká chladná a "bystrá" voda. Pri umiestnení rastlín sa robí najväčšia chyba, keď sa vystaví plnému slnku. Skúsenosť mi potvrdila, že najideálnejší je polotieň a túlavý tieň pod redšími stromami. Rastliny sú údajne dosť citlivé na holomrazy a tak ich cez zimu zakrývam dvojitým krytom pozostávajúcím z hrubšej smrekovej čečiny, ktorú prekryjem kartónovým papierom a zaťažím proti odfúknutiu vetrom. Na jar odkrývam postupne v neskoršom termíne a kryt najskôr nadľahčím. Aj keď mám už na záhrade viac exemplárov, experiment bez zimnej ochrany som zatiaľ nerobil a nakontajnerované rastliny sa väčšinou rýchlo rozoberú medzi pestiteľov.

Juncus effusus 'Spiralis' je najideálnejšie rozmnožovať na jar delením starších trsov. Nie je však veľmi rozrastavá a tak je výťažnosť pri tomto spôsobe pomerne malá. Od času, keď som pri materskej rastline našiel 2-3 semenáčky, ktoré zodpovedali tvarom materskej rastline, množím tento kultivar aj generatívne. Selekcia semenáčikov ani nie potrebná, lebo všetky sa špirálovito točia.

Napriek tomu, že tento kultivar má bizarný tvar a skrutkovica nie je v rastlinnej ríši bežná, treba umiestnenie premyslieť. Vôbec sa nehodí a ani neprosperuje v zápoji výškovo rovnakých rastlín. Je to typická solitera, ktorú buď vysadíme do skalnatého prostredia (štrk, valúne), alebo k nej dáme vhodný podrast. V suchšom prostredí si viem pri nej predstaviť napr. **Sagina subulata 'Aurea'**, **Mazus reptans**, **Cotula squalida**, vo vlhku napr.

Lysimachia nummularia 'Aurea', **Chrisosplenium alternifolium**, **Primula rosea** a pod. U mňa najnápadnejšie pôsobí trs v poraste **Primula sieboldii 'Alba'**, ktorá cez leto zaťahuje. Horšie je to už so susedmi **Mimulus luteus**, **Calla palustris**, **Trollius sp.** a **Primula japonica**, ktorý **Juncus eff. 'Spiralis'** utláčajú.

To by bolo asi všetko o tejto atraktívnej rastline, ktorú už posledné roky vídavať aj v záhradných nákupných centrách.

Literatúra ešte spomína **Juncus eff. 'Aurea Striatus'**. Pestuje tento kultivar niekto z čitateľov? Ja ešte nie.

Dalšia pestovaná sítina so špirálovitými stebľami je **Juncus decipiens 'Spiralis'**, ktorá je zdobnelina **Juncus eff. 'Spiralis'** a preto ju nebudem podrobnejšie opisovať. Steblá rastú do dĺžky 40 cm a na priereze sú kruhové s priemerom 1-1,5 mm. O tomto kultivare sa literatúra takmer nezmiňuje, ale vo všeobecnosti je menej náročná ako **Juncus eff. 'Spiralis'** a lepšie sa množí vegetatívne aj generatívne. Zakomponovať sa dá aj na úpätie vlhkejšej skalky. Ďalšia moja obľúbená sítina, ktorú pestujem, respektíve nepestujem, lebo sa vie o seba dobre postarať sama je **Juncus ensifolius** pôvodom zo Severnej Ameriky. Trstnatá rastlina má krátky, plazivý, bohato odnožujúci podzemok a vytvára veľmi husté porasty. Šablóvité listy sú 1-1,5 cm široké a celá rastlina nie je vyššia ako 30 cm. Kvety sú na konci stebľa v klbkách hnedej a čiernej farby. Tmavé kvety dobre kontrastujú pri zelených listoch. Tento druh má dobré použitie v umelých jazerách z fólie. Husto prerastá pobrežnú zónu, čím ju spevňuje a dokáže poopraviť amatérske chyby vybudovaných jazierok. Výhodou je aj to, že nevybieha na voľnú hladinu, ako to robia z menších vodných rastlín napr. **Calla palustris**, **Comarum palustre**, **Myosotis palustris**, **Mimulus luteus**, čím opticky zmenšujú jazierko. Táto sítina dá rôzne kombinovať. Dobrá je napr. aj ako podrast pod **Acorus calamus 'Variegatus'**. Na

pestovanie je nenáročná. Stačí jej bežná vlhká pôda, až hĺbka vody do 10 cm. Množí sa ľahko delením aj generatívne.

Aj keď je klubový časopis "Skalničkárův rok" zameraný hlavne na problematiku skalničiek, dúfam, že článok našiel priaznivcov vodných rastlín. Veď tieto biotopy tiež patria do okrasných záhrad a do susedstva skaliek.

Róbert Roth, Kremnica - Slovensko

Skalničky v kvetináčích

V prosinci loňského roku mali naši členové možnosť shlédnuť zaujímavou prednáškou doplnenou spoustou diapozitívů přítele Zdeňka Řeháčka z Hradce Králové, nazvanou "Skalničky v kvetináčích". Považujeme toto téma za důležité, neboť umění pěstovat rostliny v nádobách má nesporně vliv i na úroveň exponátů našich výstav. Snad se po zveřejnění záznamu této přednášky zvýší nejen kvalita vystavovaných rostlin, ale i samotný počet vystavovatelů.

Existují nejméně dva důvody, proč pěstovat skalničky v kvetináčích: výstavní účely a choulostivost některých rostlin. Pěstování skalniček v kvetináčích má své zvláštnosti a odlišnosti oproti pěstování rostlin ve volné půdě.

Začneme materiálem, z něhož jsou kvetináče vyrobeny. Setkáváme se s nádobami hliněnými nebo plastovými. Každá z těchto dvou skupin má své přednosti a nedostatky.

Velkou předností hliněných kvetináčů je jejich propustnost a vzdušnost a také snadné udržení správného vodního režimu. Rostlina zasazená v hliněném kvetináči a zapuštěná v zemi (pískovém záhonu) má dojem, že roste ve volné zemině. Nevýhodou hliněných kvetináčů je jejich praskání až rozpad působením mrazů.

To je zase velkou výhodou plastových kontejnerů, i když některé mohou stářím křehnout. Nevýhodou plastových kvetináčů je, že se v nich rostliny snadno přemokřují. Choulostivější rostlina zasazená do plastového kontejneru musí být zalévána mnohem opatrněji a také musí mít mnohem propustnější substrát, než v kvetináči hliněném.

Pokud jde o velikost nádob, je vhodné semenáčky nebo mladé rostliny sázet do malých kvetináčků a postupně jak rostou je přesazovat do větších. Důvody jsou pro to dva: malá rostlina ve velkém kvetináči nevypadá dobře a také zemina ve velkém kvetináči, jehož objem není vyplněn kořeny, má tendenci ke zkysnutí, což může rostlinu postupně i zahubit. Mladé rostliny přesazují do většího po půl až jednom roce, starší rostliny po dvou letech, cibuloviny každoročně. Prvním signálem, že je nutno rostlinu přesadit je prorůstání kořenů drenážními otvory. Při přesazování rostlinu vyklepnu z kvetináče a pokud je kořenový bal hustě obalený kořínky, trochu ho po vnější straně naruším kolíčkem či pinzetou. Z horní části trochu zeminy uberu. Pak do nového kvetináče, který má být jen o něco větší než starý, nasypu na dno drenáž, polořím rostlinu s kořenovým balem a obsypu novým substrátem. Mírně poklepu s kvetináčem, případně ještě dosypu trochu substrátu a na povrch nasypu vrchní drenáž. Staré rostliny, které vytvořily velké bočánky v kvetináčích o průměru 20 cm či více již nepřesazují (bylo by to příliš rizikové). V takovém případě již ponechávám rostliny svému osudu a raději přihnojuji. Skalničky s tuřšími, silněřšími kořeny (např. *Primula allioni*) je vhodné při přesazování zcela zbavit zeminy a teprve pak je zasadit do čerstvého substrátu.

Při pěstování rostlin v nádobách je třeba dbát na dobrou spodní drenáž. Drenážní otvor nestačí překrýt střípkem z kvetináče nebo kouskem nerezového sítka. I nad otvorem je třeba mít drenážní vrstvu, která umožní volný odtok vody, která naprší do kvetináče. Dospodu

dávám 1,5 až 2 cm vrstvu kamenné drtě o průměru 4 až 8 mm, lze pro tyto účely použít i hrubý písek.

Do květináčů používám substrát složený z drnovky, listovky a písku. Základní směs je možné upravovat dle požadavků jednotlivých druhů rostlin. Kamennou drť používám v zrnitosti 1-3 mm a 4-8 mm. Kamennou drť hrubší zrnitosti přimíchávám do substrátu rostlinám, které vyžadují zvlášť propustnou půdu. Pro suchomilnější rostliny je vhodné použít chudý substrát, který kromě základní směsi obsahuje více písku a kamenné drtě, případně agropelit. Pro vřesovištní rostliny přidávám velký podíl borové hrabanky a rašeliny. Vápnomilným rostlinám přidávám mletý vápenec nebo roztlučenou starou omítku. Pro choulostivé rostliny, které velmi trpí zimní vlhkostí, jako jsou např. pochybky Androsace sekce Aretia, je potřeba mít substrát velmi propustný, čehož se dosahuje vysokým podílem kamenné drtě. Angličané doporučují až 3/4 drtě a jen 1/4 bukové hrabanky. Mně se osvědčil podíl kamenné drtě 50-60% a zbytek buď základní substrát nebo jen samotná buková hrabanka. Jestli je substrát dostatečně propustný lze zjistit tak, že když na zasazenou rostlinu s upěchovaným substrátem v květináči začneme mírným proudem lít vodu, tak se musí neustále vsakovat, nesmí se tvořit hladina vody na povrchu květináče. Cibulovinám míchám zeminu obsahující 70% drnovky s trochou písku a 30% humusu (třeba i obyčejný vyžralý kompost). Do tohoto substrátu přimíchávám síran draselný (stačí špetka, jako když si přisolujete polévku), neboť cibuloviny mají vysoké požadavky na draslík.

Povrch květináčů pokrývám vrchní drenáží. Používám kamennou drť zrnění 4-8 mm. Substrát zůstává díky tomu vzdušný i shora, částečně brání i zamechování povrchu. Choulostivé druhy rostlin, zejména ty, které tvoří bochánky, chrání před přímým stykem s vlhkým substrátem. Nakonec je tu i důvod estetický - kamenná drť na povrchu květináčů se skalničkami vypadá lépe než obyčejná zemina.

Pokud se týká umístění květináčů, nejvhodnější je jejich zapuštění až po horní okraj do písku. Můžeme je zapustit i do obyčejné zahradní zeminy, ale to má jednu nevýhodu. Chcete-li rostliny vystavovat, musíte je před výstavou pracně omývat. Květináče je také možno nechat stát na povrchu. Je to ale nebezpečné, zejména hliněné květináče velmi rychle vysychají. Takto umístěné rostliny se musí hlídat a často zalévat. Výhodou uložení květináčů na povrchu je, že květináč celým svým povrchem odpařuje vlhkost a tak se ochlazuje, což vyhovuje choulostivým rostlinám v horkém létě. Plastové kontejnery můžeme nechat stát na povrchu bez většího nebezpečí, ale není vhodné, aby na boky plastových kontejnerů svítilo slunce a rozpalovalo zeminu v nich. Stavím je proto za stejně vysoký betonový obrubník nebo prkno, těsně za sebou. Je také vhodné mít možnost celý záhon s květináči zastínit, což horské rostliny ocení při teplotách nad 25°C. Přemíra stínění však může mít negativní vliv na kvetení některých druhů rostlin.

Zalévání rostlin v květináčích zapuštěných až po okraj do písku venku je obdobné jako u rostlin rostoucích volně ve skalce. V zimě se ve skleníku umístěné rostliny nezalévají téměř vůbec. Při teplotách pod +5 až +10°C je totiž zanedbatelný výpar. Zalévání ve skleníku je v zimě problematické. Pokud si nejste jisti zda zalévat, raději nezalévejte.

Ve skalce rostliny nepřihnojují. Rostliny v květináčích přihnojování někdy potřebují, zejména starší rostliny, které se obtížně přesazují. Některé rostliny (např. hořce) přihnojujeme, aby dobře kvetly. V tomto případě se osvědčil výluh z kravince. Přihnojovat lze i slabým roztokem plného hnojiva nebo rozdrceným superfosfátem se síranem draselným. Pozor, skalničkám neprospívá hnojivo s převahou dusíku! Vhodné je hnojivo, které má více draslíku, než dusíku, pokud dusík vůbec neobsahuje, není to na škodu. V poslední době existují i pomalu rozpustná hnojiva typu Osmocote. Účinky hnojiv tohoto typu je nutno vyzkoušet.

Pokud v kontejnerech pěstujeme pro výstavní účely rostliny nechoulostivé (Ramonda, Haberlea, Soldanella, Corydalis solida) není nutno je na zimu přikrývat. Ostatní kontejnery (s choulostivějšími druhy) soustředí na záhon, který zakrývám příkrovem ze skelného laminátu.

Příprava exponátů na výstavu spočívá v soustředění vhodných rostlin, které nesmí být příliš překvetlé. Pečlivě také upravíme povrch květináčů, odstraníme veškerý plevel. Jednotlivé kontejnery nebo květináče očistíme, případně umyjeme vodou. Horní hrany lze čistit i rýžovým nebo dokonce ocelovým kartáčem, zbavíme se tak nežádoucího zamechování.

Přehled skalniček, které pěstuji (nebo jsem zkoušel pěstovat) v květináčích:

Androsace barbulate - celkem odolný kavkazský pochybek, který lze pěstovat i venku. V květináči ho pěstuji jen kvůli výstavám.

Androsace ciliata - již obtížnější druh, který ve skalce přes zimu udržíme jen málokdy (největší šance jsou ve skalce tufové). Typický druh, který má v květináči velkou naději přečkat naše zimy ve skalničkovém skleníku nebo pařníku (dřevěný rám s nadzvednutým skleněným oknem).

Androsace globifera - himálajský pochybek, který se venku dá pěstovat nejdéle 1-2 sezóny (nejlépe opět v tufu). Kromě nebezpečí zimního uhnívání pro něho mohou být smrtelné i letní úpaly. Květináčová kultura je pro tuto rostlinu velmi vhodná a bezpečná, protože v době letních veder mohou rostliny přemístit do stínu.

Androsace helvetica - v kultuře jen velmi vzácně zakvete. **Androsace mathildae** - nejznámější a nejsnadnější pochybek ze sekce Aretia. Dá se pěstovat na skalce, dokonce i na plném slunci. V květináči ji držím jen kvůli výstavě.

Androsace muscoidea - podobná A.globifera, také himálajská, v květináčové kultuře poměrně dost snadno pěstovatelná.

Velmi choulostivé, i v květináčové kultuře, jsou **Androsace delavayi**, **A.tapete** a **A.zambalensis**.

Androsace rotundifolia var.elegans - jeden ze stínomilných, svým způsobem zvláštních pochybků. Botanicky je na přechodu mezi rodem Androsace a Primula. Je to nádherná, ale dosti choulostivá rostlina. Velmi bohatě a dlouho (více než měsíc) kvete. Bohužel nevytvořila mi semena a záhy po odkvětu zahynula. Nesnáší vedro.

Androsace muscoidea var.longiscapa (tj.dlouhostvolá) - pěkný himálajský pochybek pěstovaný zkušenějšími skalničkáři. V poslední době se šíří (a to zejména z Anglie) pod novým názvem **Androsace robusta var.purpurea**. Je vhodný hlavně do květináče.

Androsace spinulifera je asi 25 cm vysoký pochybek rovněž z Himálají, bohužel velice choulostivý. Udržel jsem ho jen do prvního kvetení. Po odkvětu, aniž by dal semena, uhynul.

Androsace vandellii - evropský pochybek z Dolomit. V květináči je poměrně slušně pěstovatelný. Co však nevydrží je prudké slunce v horkém letním dni, kdy se spálí. Až do příchodu nejteplejší části roku ho ponechávám na slunném záhoně, když pak hrozí teploty nad 25°C, přenesu ho na místo, kde je od 10 hodin dopoledne až do odpoledních hodin stín. Na tomto místě přežije zbytek horkého léta. Jedině tak lze vypěstovat bochánek o průměru téměř 10 cm.

Androsace villosa var.congesta - poměrně suchomilný turecký pochybek, který není příliš snadno pěstovatelný. Nesnáší zimní vlhkost. Je vhodný spíše do koryta, než do klasické skalky. Koryta jsou vhodná pro drobné kompaktní rostliny tohoto typu.

Aquilegia nivalis - himálajský, velmi vzácný orlíček. Květ má tmavě fialový, skoro až černý, špatně snáší horké léto.

Zvonky nejsou příliš vhodné pro květináčovou kulturu. Mají rády volný prostor pro kořeny a kvetou příliš pozdě pro výstavy. Většina se dá úspěšně pěstovat ve skalce, i promítaná (a monokarpická) **Campanula andrewsii**, příbuzná o něco známější **C. rupestris**.

Choulostivých zvonků není mnoho, je to např. americká **Campanula piperi**, kterou držím raději v květináči. V přírodě roste v suťovištích, v téměř čisté kamenné drti.

Calceolaria darwinii - jihoamerický dmuloret, který se bez květináčové kultury neobejde, venku je téměř nepěstovatelný. V nádobové kultuře prospívá docela dobře, i když je krátkověká. Je to jedna z mála rostlin, které se však lépe daří v plastovém kontejneru než v klasickém květináči. Dalšími takovými rostlinami, které lépe rostou v plastu jsou zástupci rodu **Soldanella**, **Ramonda**, **Haberlea** a **Primula minima**, vše vesměs vlhkomilné rostliny.

Novozélandský rod **Celmisia** je skupina rostlin u nás velmi obtížně pěstovatelných.

Corydalis solida - je venku bezproblémová dymnivka. V květináči držím kultivar '**George Baker**', který má cihlově oranžové květy a dobře se uplatní na výstavách. Také při dělení hlízek nemůže dojít k záměně za jiné barevné formy.

Lýkovec **Daphne jasminea** venku trpí mrazem, proto je vhodný pro hrnkovou kulturu. Pokouším se ho řízkovat, někdy i roubovat na **Daphne alpina** či **Daphne giraldii**.

Dionysia - rod krásných rostlin, ale jen pro pěstitele, kteří se jim mohou dostatečně věnovat. Venku rostou špatně, někteří pěstitelé se pokouší s většími či menšími úspěchy je pěstovat pod skalními převisy. Nesnášejí totiž vodu do bochánků. Krásných, velkých bochánků lze dosáhnout jen ve skalničkovém skleníku. Dionýsie chtějí hodně chudý a propustný substrát, který obsahuje jen 1/5, nejvýše 1/4 výživné části. Zbytek tvoří písek, kamenná drť, expandovaný perlit a drobný keramzit. U dionýsií platí, že čím je chudší substrát, tím lépe kvetou. Zajímavý je poznatek, že nemají rády velké sucho. Písek kolem květináčů by měl v době vegetace být neustále vlhký a substrát v květináčích též. Z dionýsií lze u našich pěstitelů vidět **D. aretioides** a **D. tapetodes**, které jsou nejsnadnějsími žlutě kvetoucími druhy rodu. Nejčastěji pěstovanou dionýzií je **Dionysia involucrata**, která kvete růžově začátkem května, což je o měsíc později, než ostatní dionýzie. Pochází z bývalé sovětské Střední Asie. **Dionysia teucroides** je keříčkovitý, po 3-4 letech dřevnatějící druh. **Dionysia archibaldii** je druh choulostivý.

V posledních 8-10 letech se začaly dionýsie křížit. Dnes již existuje několik desítek kříženců. Prvně vznikl kříženec **D. tapetodes x D. curviflora**, který dostal jméno '**Monika**'. Velmi bohatě kvete. Kultivar '**Nocturne**' (**D. bryoides x D. tapetodes**) má zajímavé dvoubarevné květy. Křížení **Dionysia microphylla x D. archibaldii** dalo zajímavý kultivar nazvaný '**Snowball**' (sněhová koule). Když rostlina nekvete, vynikají velice bíle pomoučené listové růžice.

Douglasia laevigata - americká obdoba pochybků. Lze ji pěstovat i venku, ale v květináči roste lépe. Nesnáší vysoké teploty.

Draba rosularis - rostlina z Turecka. Je více suchomilná, venku se nedaří, vadí jí zimní mokrý. Nedávno jsem pro tyto "suchomilky" vybudoval tzv. pískový záhon. Je to 20 cm vrstva čistého hrubého písku, do níž sázím rostliny s úplně holými kořeny. V ní mi již dva roky tato **Draba** vegetuje a je kompaktnější, než při pěstování v květináči.

Erigeron chrysopsidis - rostlina, kterou lze v propustném substrátu dobře pěstovat na slunci ve skalce. Květináčová kultura určená hlavně pro výstavy má obrovskou výhodu - rostlina v

ní kvete celý měsíc. **Erigeron 'Canary Bird'** je zvláštní klon od amerického **E.aureus**, který nedává semena. Velice dlouho a pěkně kvete. Roste dobře jak ve skalce, tak v květináči. Ideální rostlina pro výstavy, protože dlouho kvete.

Eritrichium nanum - rostlina velmi obtížná, kterou dostat do květu, případně do semen, je velmi nesnadné. Vadí jí hlavně vysoké teploty a také zimní vlhko.

Gentiana terglouensis - nádherně kompaktní, téměř bochánkovitý hořec z Dolomit. Tvoří velice stěsnaný shluk růžic, které jsou drobnější než u *G.verna*. V květináči roste docela dobře.

Gentiana saxosa - novozélandský hořec s bílými květy. Nesnáší zimní mrazy, proto je vhodné ho zimovat v květináči umístěném ve skleníku.

Gentiana depressa - bývá ve výměnách semen (a to i zahraničních) velice často zaměňována za vyšší letní hořec (nejčastěji *G.kuroo*). Pravá himálajská *G.depressa* tvoří nizoučký kobereček shluků růžic. Kvete v časném podzimu a dosti dlouho. Je velice choulostivá jak na zimní přemokření, tak i na silnější mráz.

Helleborus lividus - krásná čemeřice z Korsiky, která není plně mrazuvzdorná. Jinak není choulostivá. Držím ji v květináči a vozím ji na výstavy.

Helichrysum frigidum - také původem z Korsiky, také nesnáší mráz.

Jankaea heldreichii - rostlina, kterou lze ve skalce pěstovat, zejména, když ji vysadíte tak, aby do ní moc nepražilo slunce a měla vlhčí místo, neboť má mělký kořenový systém. Přeschnutí ji zabíjí, zatímco příbuzná *ramondie* na sucho reaguje jen svinutím listů. Já ji držím v květináči zejména z důvodu množení dělením.

Iberis saxatilis var.pygmaea - kompaktní neproblémový štěničník, který držím v květináči jen kvůli výstavě.

Lewisia rediviva x cotyledon - polozatahující druh. Lze ji pěstovat i ve skalce.

Morisia monanthos - rostlinka, kterou jsem pěstoval asi 10 let. Množí se kořenovými řízků. Pochází ze Sicílie a tudíž není plně mrazuvzdorná. Držel jsem ji přes zimu ve skleníku a ještě přikrytou sklenicí. Takhle některé zimy přežila. Kvetla bohatě přisedlými žlutými květy.

Physoplexis comosa (dříve **Phyteuma comosum**) se dá pěstovat jak venku, tak v květináči či míse. Chce dost vlhka.

Prvosenky - v květináčích pěstují hlavně **Primula allioni**. Dají se jen obtížně pěstovat venku, pokud přežijí, tak nikdy nedorostou velikosti rostlin pěstovaných v květináčích. Písek kolem květináčů udržujeme stále stejnoměrně mírně vlhký. Existuje velká spousta kultivarů, z nichž většina si je vzájemně velice podobná. Některé jsou běkokvěté. Jedním z nejznámějších kultivarů je '**Anna Griffith**', která kvete světle růžově. Kultivar '**Fanfare**' velice bohatě kvete zvláštními nadýchanými květy. '**Jenny**' je pojmenovaná po manželce Jima Archibalda (anglického sběratele rostlin). Byla nalezena v přírodě. '**Marion**' je zvláštní ve své barvě, která má silný nádech do modra. '**William Earle**' vyniká velkými květy 3-3,5 cm v průměru.

Dále se pěstují hybridní prvosenky vzniklé křížením *P.allioni* s druhy ze sekce *Auricula*. Ti se dají pěstovat venku úspěšněji než *P.allioni*. Jedním z nich je kultivar '**Ethel Barker**'. Má temně fialově červené květy. '**Beatrice Wooster**' má listovou růžici vzhledově blízkou *P.hirsuta*. '**Miniera**' vznikl křížením *P.allioni* s *P.marginata*. '**Nightingale**' (=slavík) velmi bohatě kvete.

I ostatní primulky lze pěstovat v květináčích. Některé proto, že mají specifické nároky. To neplatí o kavkazském druhu **P.amoena**, kterou pěstují v květináči jen pro účely výstavy. Je dost příbuzná našim prvosenkám, kvete fialově.

Existuje velká skupina himálajských prvosenek ze sekce Petiolaris, které jsou velice krásné, většinou mají velké přisedlé květy uprostřed listových růžic. Bohužel jsou velmi choulostivé, zejména v podmínkách teplého léta. Ve Skotsku rostou docela dobře i venku. Jednou z nich je **Primula gracilipes**, kterou jsem před dvěma lety koupil na anglické výstavě za 4 libry. Věnuji jí dosti péče, v létě květináč, ve kterém ji pěstují, dávám na nejchladnější místo v zahradě.

Primula 'Linda Pope' je jedním z nejznámějších anglických kultivarů. Je to zvláštní klon prvosenky lemované (**Primula marginata**) s výrazně zubatými stříbrnými listy.

Primula scotica, pocházející ze severu Skotska, je v kultuře velmi krátkověká. Je to drobnička vysoká do 5 cm. Ještě se mi nestalo, aby mi kvetla 2 roky po sobě.

Primula warshenewskiana - dá se pěstovat i venku. Je blízkou příbuznou prvosenky růžové (**Primula rosea**). Je jí dost podobná, má však květy téměř přisedlé. Je také mnohem choulostivější. Často odchází na zimní vlhko. Květináčová kultura přes zimu ve skleníku je jistější.

Vysokohorské primule potřebují hodně kamenitý substrát (až 50%). U prvosenky **Primula reidii williamsii** má být navíc nevápenitý. Tato primulka je nejen hezká, ale její květy i nádherně voní, možná lépe než nejdražší parfémy. Kvete bíle nebo světle modře. Bohužel je krátkověká a choulostivá na zimní mokro. Na zimu zatahuje, přezimuje v podobě malého nenápadného puku.

Primula flaccida je ze sekce Soldanelloides, stejně jako předchozí druh. Je trochu robustnější, má tmavší fialové květy. Nároky má podobné jako P.reidii, je rovněž choulostivá, pochází také z Himálajů.

Raoulia hookeri - jedna z novozélandských kobercovitých rostlin, se dá docela dobře pěstovat venku. Někdy odchází zimní mokrem nebo i mrazem. V květináči přezimuje jistěji.

Rhododendron campyloginum var.myrtilloides má květy zvláštních barev, které se rododendronům ani příliš tvarově nepodobají. Není zcela mrazuvzdorný, takže ho lze pěstovat buď v květináči a přes zimu ve studeném skleníku, nebo ve vřesovišti pod důkladným krytem z chvojí. **Silene hookeri** je americká silenka. Pod tímto názvem se často pěstuje **Silene (Lychnis) flos-jovis** - dost vysoká, odolná rostlina se

širokými chlupatými listy. Pokud vám údajná **Silene hookeri** vydrží přes zimu, pak to není ona. Pravá **Silene hookeri** na zimu zatahuje. Potřebuje poměrně sucho v létě i v zimě.

Americké **Sisyrinchium douglasii** je natolik odlišný badil, že z něho byl v poslední době vytvořen zcela nový rod **Olsynium**. **Olsynium douglasii** na zimu zatahuje. Pochází z oblastí, kde je v létě sucho. Trvá asi 4 roky, než hlízka dosáhne květuschné velikosti. Kvete velice brzy (v době kdy dokvétají kabšie) červenofialově. Již koncem ledna začínají ve skleníku vystrkovat špičky listů. V tomto stavu vydrží přes celou zimu. Na jaře pak pokračují v růstu.

Dřípatky pěstují jen z výstavních důvodů a to jen v plastových kontejnerech. Nemají rády přímé slunce a prudký sluneční úpal. Milují chladná a vlhká místa a je nutné je občas přihnojit (nejlépe kravincem), aby kvetly. Tak pěstují dřípatku **Soldanella alpina** nebo i **Soldanella pusilla**. Posledně jmenovaná ale málokdy v kultuře kvete.

Telesonix jamesii je rostlina údajně dost často pěstovaná na našich skalkách a vyskytující se ve výměnách semen. Bohužel většinou se pod tímto jménem vyskytuje **Heuchera parviflora**.

Takže pravou rostlinu má asi málokdo. Je to totiž rostlina vzácnější a choulostivější. Na zimu téměř zatahuje. V přírodě roste v Severní Americe na stinných skalách. Lze ji pěstovat i venku, podobně jako ramondie na severních stěnách skalek. V květináči roste dost dobře a dlouho kvete (2-3 týdny) poměrně velkými červenými květy.

Townsendie moc v květináčích nejdou. Je to tím, že jsou to suchomilné rostliny, které mají od přírody dáno, že musejí okamžitě, již ve stádiu semenáčku, vyhnat kořeny co do největší hloubky, aby dosáhly vlhkosti. Květináč jim z tohoto důvodu nevyhovuje. Jediná, která obstojně roste v květináči je **Townsendia hookeri**. Tato krásná rostlina kvete v době jarních výstav.

Veronica bombycina je turecká rostlina, která roste venku poměrně špatně. Zimní mokro ji spolehlivě zabíjí. Mráz jí nevadí. Lepších úspěchů s ní jsem docílil v pískovém záhonu a pak zejména v květináčové kultuře (přes zimu musí být pod sklem). Kvete v době jarních výstav. Má dvě přírodní variety. **Var.frederiana** je nejodolnější a lze ji udržet i v tufové skalce. **Var.bolkardagensis** přezimuje i v tufové skalce méně spolehlivě.

Veronica caespitosa se dá udržet i ve skalce, tu pěstujeme v květináči hlavně pro výstavní účely.

Cibuloviny se v květináčích pěstují velice snadno. Není s nimi mnoho starostí. Jediné nebezpečí hrozí v zimě při přemokření v plastových kontejnerech (zejména pokud je ponecháme venku, vystavené působení sněhu a deště). To pak mohou shnit i tak snadné druhy, jako **Iris reticulata** ap. Proto je v případě cibulovin vhodnější používat hliněné květináče, nebo do plastových nenechat přšet.

Arisaema japonicum se v květináči nemusí pěstovat, snad jen z výstavních důvodů. Pěstují ji již 10 let venku v okolí vřesoviště. Horší je to s druhem **Arisaema sikokianum**. Tato nízká, asi 20 cm vysoká rostlina, nápadná černým toulcem s bílou paličkou, pochází z Japonska a nevydrží naše mrazy. Protože je to vlhkomilnější rostlina, tak ji držím v plastovém kontejneru a na zimu ji schovávám v zataženém stavu do sklepa a držím sušěji.

Bulbocodium vernum je rostlina celkem běžně pěstovaná venku. Já ji ale venku neudržím. V květináči přečkává zcela spolehlivě, přirůstá a množí se zde. Ocúnovec by v létě teoreticky nemusel mít sucho, ale pokud ho má, je to jistější.

Colchicum szovitzii je z Turecka. Kvetl mi teprve dvakrát. Je to nádherný, nizoučkový, brzy na jaře kvetoucí ocún. Kvete současně s kabšiem.

Brambořiky se dají v květináčích pěstovat bez problémů. Ty nezmrzavé z důvodu výstav (např. na podzim kvetoucí **C.hederifolium**), ty zmrzavé z důvodu uchování rostlin (**C.libanoticum**, **C.graecum**, **C.africanum** ap.) **Cyclamen cilicicum** pěstují v květináči z obou důvodů. Jednak kvůli podzimním květům na výstavu a dále proti nejistému přezimování, i když mírnější zimy přežije i venku pod krytem z chvojí.

Řebčíky (rod **Fritillaria**) pochází většinou z oblastí, kde je v létě sucho. Jsou výjimky (**F.meleagris**, **F.pallidiflora**, **F.kamtchatsensis**, **F.minima**). Tyto se musí pěstovat venku, protože potřebují přes léto vlhko. Většina však pochází z Íránu, Iráku a Afghánistánu a Turecka, kde je přes léto sucho. Skupina řebčičků roste i v Severní Americe (např. **F.affinis**). Řebčíky ze suchých oblastí pěstují výhradně v květináčích. Je to docela snadné, neboť jediné, co potřebují, je sucho v době od zatažení rostlin do konce září - začátku října. Skupina řebčičků zařazovaná do nového rodu **Rhinopetalum** chce sucho až do začátku listopadu. Každý rok je koncem klidové vegetační periody přesadím do čerstvé zeminy. Poté je umístím ven, přičemž květináče až po okraj zapustím do pískového záhonu. Přes zimu je nechraním ani proti mrazu, ani proti dešti. Na jaře vyraší, vykvětou, většinou dají semena a když začnou zatahovat, tak

každý květináč s Fritillárií odnesu na místo chráněné před deštěm a až do konce září si jich nevšímám. Obtížněji se pěstují americké řebčičky, neboť špatně snášejí mrazy. Americké fritillárie dávám na zimu do sklepa. Navíc mají jednu nectnost, že se jejich cibule rozpadají na spoustu drobných nekvetoucích cibulek (to se stává například i u kosatečku **Iris danfordiae**).

Fritillaria bithynica je z Turecka. Máte-li na zahradě sušší místo - třeba i pod nějakou dřevinou, kam v létě málo prší (já takové místo mám pod obrovským modřínem), pak vydrží i venku. V květináči je ale naprosto jistá.

Fritillaria bucharica s bílými květy patří do sekce Rhinopetalum. Všechna Rhinopetala (asi 5 druhů) pocházejí z bývalé sovětské Střední Asie, kde je v létě naprosté sucho. Velmi pomalu přisazuje cibulky, dává však semena. Výhodou Fritillarií je, že se téměř nekříží, takže ze semen vycházejí pravé. Ze stejné skupiny je i **Fritillaria stenanthera (Rhinopetalum stenantherum)**. Kvete růžově.

Fritillaria crassifolia může být dosti proměnlivého vzrůstu. **Fritillaria graeca var.thessala** i **F.graeca var.gussickae** pocházejí z Řecka. Obě dvě někdy vydrží venkovní pěstování v místě, kde je přes léto sušší. V květináči jsou ale naprosto bezpečné.

Fritillaria hermonis ssp.amana je ze Sýrie a jižního Turecka a vyžaduje sucho v létě.

Fritillaria kurdica je rovněž turecký řebčík.

Fritillaria michailovskyi je známá a lze ji pěstovat i venku. Pochází z vyšších poloh Turecka, proto ji přes léto nenechávám zcela v suchu. Na druhou stranu vím ze zkušenosti z venkovního pěstování, že cibulky také někdy uhynou. Řebčičky mají na cibulích jen tenkou slupičku, proto nesnášejí dlouhé skladování na vzduchu, cibule rychle sesychají. Po vyndání ze zeminy se musí do výsadby skladovat v sušší rašelině nebo v suchém písku.

Lapeyrousia laxa je hlíznatá rostlinka z jižní Afriky. Nesnáší mrazy, proto je vhodné ji dát na zimu do sklepa, podobně jako Rhodohypoxisy.

Narcisy jsou rostliny, které se v květináčích moc držet nemusí. Např. **Narcissus bulbocodium**, **N.rupicola**. Jsou to vděčné rostlinky na jarní výstavy.

Šťavel **Oxalis 'Ione Hecker'** je kulturní kříženec **O.adenophylla x O.enneaphylla**, oba původem z jižní Ameriky. V květináči roste velice dobře a každoročně bohatě kvete na výstavách. Mám ho již také 5 let venku, kde bez krytu přežívá jak zimní mokro, tak i mrazy. **Oxalis enneaphylla** se údajně také dá pěstovat venku ve skalce, přezimování však není spolehlivé. Ideální rostlina na květináčovou kulturu a pro výstavy. Každoročně krásně kvete.

Tulipa aucheriana je nízký botanický tulipán do skalek, zejména do míst, kde je v létě sušší. V květináči jsem ho držel kvůli výstavám.

Pro výstavní účely pěstuji také některé trojčety (**Trillium**), zvláště ty malé vzrůstem, jako je **Trillium rivale**, **T.nivale** nebo choulostivější a zároveň nejmenší **T.hibbersonii**.

Anglické výstavy jsou pastvou pro oči a potěšením pro srdce milovníka skalniček pěstovaných v květináčích. Nikdo neumí pěstovat rostliny v květináčích tak, jako angličané. Nikdo je také neumí takovým způsobem vystavovat. Vystavují je v sálech, nikdy ne venku. Má to své dobré důvody. V Anglii je nestálé počasí a pěstitelé si rostlin váží natolik, že by je ven ani nedali. Anglické výstavy jsou v drtivé většině jednodenní, zcela výjimečně třídní. Mají za 50 let velice propracovaný způsob soutěžení a hodnocení exponátů. Jejich exponáty jsou o několik tříd nad našimi exponáty. Velikost květináče mají omezenou průměrem 30 cm. Ve větších se u nich nesmí vystavovat. Mají i začátečnickou kategorii, která má maximum průměru květináče 19 cm. Vystavuje se v mnoha kategoriích, takže zhruba každý třetí si odváží domů cenu, což je pro pěstitele motivující a povzbuzující. Potom udělují tzv.Farrerovu

medaili pro nejhodnotnější a nejhezčí exponát celé výstavy. Umějí pěstovat rostliny v květináčích tak, že vypadají jako vysoko v horách, mají přírodní vzhled, přisedlé květy. U nás se rostliny při tomto způsobu pěstování často vytažují nedostatkem světla.

Na závěr ještě jedna poznámka: autor přednášky - přítel Zdeněk Řeháček - sbírá své pěstitelské zkušenosti v předhůří Orlických hor v nadmořské výšce asi 520 m. Nejedná se o mrazovou kotlinu, nýbrž mělké sedlo mezi dvěma kopci. Prší či sněží zde častěji a vydatněji, než v podmínkách jižní Moravy, také sníh se v těchto polohách udržuje déle, než v nížinách.

Text byl autorizován přednášejícím.

připravil Mojmír Martan

CO NÁS ZAJÍMÁ

Loučení s podzimní burzou cibulovin

Letošní prodejní výstava okrasných cibulovin, masožravých rostlin, sukulentů, kaudiciformních, pachykaulních rostlin a tilandsií, se koná už tradičně ve sklenících botanické zahrady Přírodovědecké fakulty MU v Brně na Kotlářské ulici. Pro veřejnost bude výstava otevřena ve dnech 15.9.-20.9.2001, vždy od 9.00 do 18.00 hodin. Vstup bude, stejně jako v předešlých letech, brankou z ulice Veveří, hned vedle zastávky tramvaje. Pro ty, kteří si objednájí rostliny k osobnímu odběru bude otevřeno už den před zahájením, tj. v pátek 14.září. Do skleníku se ale tito zákazníci budou muset dostat přes hlavní vchod do areálu z ulice Kotlářské.

Už před časem jsem se pokusil zájemce o podzimní burzu cibulovin připravit na možnost, že naše akce může skončit. Přesto proběhly ještě dva další ročníky a to díky nejen vydatné pomoci ochotných spolupracovníků - skalničkářů, ale i povzbuzujícím dopisům, které jsem dostával od spokojených zákazníků. Nakonec ale zasáhla vyšší moc. Naší rodině se naskytla možnost opravit starší domek k trvalému bydlení. To, že součástí pozemku je i zahrada a fakt, že má současná zahrada patří podniku, který ji vzhledem ke své likvidaci nabízí ve veřejné dražbě, mne popohnalo v rozhodování a začal jsem už budovat zahradu novou. Po zvážení všech okolností jsem pak dospěl k závěru, že nelze skloubit pořádání výstavy, burzy a stavbu domu se zahradou. Letošní ročník je tedy posledním. Jestli definitivně nebo na určitý čas, to si v současné době netroufám odhadnout. Je docela možné, že se za pár let pokusím vzkřísit alespoň zásilkovou část burzy. S největší pravděpodobností by však v nabídce figurovaly převážně botanické druhy cibulovin. Nezbyvá mi tedy, než se rozloučit. Nic netrvá věčně a já doufám, že naše ukončení akce přišlo, když ne v "nejlepším", tak alespoň v "dobrém". Přeji Vám všechno nejlepší v osobním životě a řadu pěstitelských úspěchů na zahradách i zahrádkách.

Ve snaze o důstojné loučení jsem si troufl objednat letos co nejvíc druhů a odrůd, které v naší akci zatím nefigurovaly nebo jde i o novinky na našem republikovém trhu. Letošní nabídka je jednoznačně nejrozsáhlejší za celou dobu dvanáctiletého trvání burzy. Zcela jedinečný sortiment se sešel například mezi ocúny, raritou na našem trhu je i několik nových kultivarů rodu *Eremurus*. Pozornost si jistě zaslouží i značné množství druhů řebčíků a kandíků. Tradičně rozsáhlý je sortiment krokusů a botanických tulipánů. Řada novinek je mezi botanickými narcisy a pozadu nezůstávají ani ostatní drobné cibuloviny - kosatečky, ladoňky, ladoničky, okrasné česneky a další. Bohužel, pro některé z Vás je to asi poslední možnost, jak relativně jednoduchým způsobem podobné rostliny získat. A nemluvě o ceně, která je o 1/3 až 1/2 nižší než za jakou nabízí cibuloviny jiné organizace a firmy. Věřím, že budete s nabídkou spokojeni a že rostliny, které si letos vyberete, Vám připraví krásné zážitky na zahradě a

příjemné vzpomínky na naši spolupráci. Pokud se mezi vámi najde ochotný zájemce, který by chtěl v akci pokračovat, rád mu přenechám agendu a poskytnu potřebné rady.

Pro ty, kteří váhají, jestli má smysl na výstavu zajít nebo ne, uvádím na ukázkou několik lákadel, která budou na výstavě k dostání.

Allium aflatunense 'Purple Sensation' (8,-) tm.purpurově fialový.

Allium atropurpureum (20,-) 40-60 cm,VI-VII, tmavě purpurově červený.

Allium caeruleum (5,-) 40 cm, modrý.

Anemone blanda 'Blue Shades' (4,-) 10 cm,III-IV, odstíny krásné modré barvy.

Anemone blanda 'Charmer' (5,-) 10 cm, III-IV, tmavě růžová.

Anemone blanda 'White Splendour' (5,-) 10 cm, III-IV, čistě bílá, obrovské květy.

Anemone fulgens multipetala (11,-) kříženec A.hortensis x A.pavonia. Šarlatově červené poloplné až plné květy. Zimní kryt a v létě sucho. NOVINKA.

Bloomeria aurea (11,-) 25-45 cm, drátovitý stonek nese mnohokvětý okolík hvězdičkovitých květů 1,5cm v průměru. Barva žlutooranžová s purpurovými nebo zelenými čárkami. Kvete v létě. NOVINKA.

Brodiaea californica (11,-) 20-50 cm, nálevkovité, levandulově nebo purpurově zbarvené květy, 4 cm dlouhé. NOVINKA.

Camassia leichtlinii var.coerulea (15,-) 80 cm, tmavě modré květy,V-VI, do trvalkových záhonů i k řezu.

Camassia leichtlinii var.semiplena (60,-) mimořádný a velmi působivý kultivar s něžnými kanárkově žlutými až krémově bílými, poloplnými květy. NOVINKA.

Colchicum agrippinum (20,-) 10 cm, menší, výrazně kostkovaný, výborná zahradní rostlina. Dá se použít i do skalek.

Colchicum autumnale album (10,-) bílá forma našeho ocúnu.

Colchicum bowlesianum (15,-) 20 cm,XI, velké květy s kostkovanou, růžově fialovou a tmavopurpurovou kresbou. NOVINKA.

Colchicum byzantinum (15,-) růžově červenavý, vně purpur.proužky.

Colchicum giganteum (10,-) světle až tm.růžově purpurový, bílé hrdlo, velké květy.

Colchicum laetum (20,-) 9 cm, tmavší, růžově fialový.

Colchicum longifolium (15,-) 20 cm, světle purpurově fialový.

Colchicum lusitanum (15,-) 22 cm, purpurově fialový, jemné síťování.

Colchicum neapolitanum (15,-) 13 cm, purpurově fialový.

Colchicum speciosum (15,-) 20 cm, tm.růžový, bílé hrdlo, nejhezčí zahradní ocún.

Colchicum stevenii (20,-) nízký, květy růžově lila. V létě sucho.

Colchicum x 'Autumn Queen' (15,-) 20 cm, purpurově fialový, tmavší síťování.

Colchicum x 'Crispi' (15,-) 15 cm, světle purpurově fialový.

Colchicum x 'D'Israeli' (15,-) 18 cm, purpurově fialový, bílé síťování.

Colchicum x 'Gratia' (15,-) 15 cm, raný, světle purpurově fialový.

Colchicum x 'Huxley' (15.-) 15 cm, purpurově fialový.

Colchicum x 'Lilac Wonder' (15.-) 18 cm, fialový.

Colchicum x 'Nancy Lindsay' (15.-) 20 cm, růžově fialový.

Colchicum x 'Poseidon' (15.-) 17 cm, tmavě purpurově fialový, fialová nožka.

Colchicum x 'The Giant' (15.-) 25 cm, velkokvětý hybrid, lila růžový, světlé hrdlo, pevný květ, který si "nelehá" při nepříznivém počasí jako většina jiných odrůd.

Colchicum x 'Waterlily' (30.-) 17 cm, nádherný plnokvětý kříženec jemně růžové barvy.

Colchicum sp. (20.-) bílý, krásný a vzácný druh z přírodního sběru v Turecku.

Crocus carduchorum (10.-) lila modrý, temně žilkovaný, výrazná bílá blizna z množství nitkovitých větviček. Velmi vzácný i v přírodě. NOVINKA.

Cyclamen hederifolium (20.-) syn. C. neapolitanum, IX, odstíny růžové, hezký a snadný v našich podmínkách. Množí se samovýsevem.

Cyclamen hederifolium 'Album' (45.-) krásná, čistě bílá forma předchozího druhu.

Dichelostemma congesta (16.-) 60 cm, VII-VII, šedozelené listy, husté květenství fialově modrých květů. NOVINA.

Dichelostemma ida-maia (12.-) pozoruhodný druh, 20-30 cm vysoký, okolík několika karmínových květů, 3 cm dlouhých, se žlutozelenými špičkami. NOVINKA.

Eremurus x ruiter hybridy 60-120 cm, V-VI, vznikly křížením E. olgae x E. stenophyllus var. bungei. Jsou proslulé svými svítivými tóny. Horká NOVINKA.

'Image' (70.-) oranžově žlutý.

'Oase' (120.-) tmavě růžový.

'Pinocchio' (70.-) oranžový.

'Rexona' (110.-) hnědožlutý.

Fritillaria aurea 'Golden Flag' (40.-) 10-15 cm, velké žluté květy, hnědé kostkování. Jeden z nejatraktivnějších drobných druhů.

Fritillaria biflora 'Martha Roderick' (55.-) 15-20 cm, lesklé, purpurově hnědé květy se zeleným stínováním, 2-3,5 cm dlouhé, jeden z nejsnadnějších amerických druhů.

Fritillaria bucharica (100.-) nově Rhonopetalum bucharicum, 10-20 cm, do 10 květů v hrozně. Perleťově bílé, široce rozevřené. Krásná rarita. V burze podruhé.

Fritillaria davisii (40.-) do 20 cm, květy purpurově hnědé, silně kostkované.

Fritillaria imperialis 'Prolifera' (70.-) 75 cm, červenooranžová, dvě až tři patra květů nad sebou !! NOVINKA.

Fritillaria pudica 'Richard Britain' (90.-) forma mimořádně ceněná mezi alpínkáři, 7-13 cm, velké zlatožluté květy. NOVINKA.

Muscari x 'Valerie Finnis' (7.-) 20 cm, krásný kříženec, barva přechází z azurově modré ve vrcholu květenství do světloune modré v dolní části.

Narcissus bulbocodium (7.-) 10-15 cm, půvabný, typicky skalkový druh s výraznou "trumpetkou" a úzkými plátky okvětí.

Narcissus bulbocodium - kultivary

'Golden Bells' (7.-) žlutý.

'Greenlet' (7.-) bílý se žlutým lemem pakorunky. NOVINKA.

'Julia Jane' (7.-) žluté okvěti, citronově žlutá, extrémně rozevřená trubka. NOVINKA.

Narcissus canaliculatus (7.-) 20 cm, bílé okvěti, žlutá trubka.

Narcissus cyclamineus - kultivary

'February Gold' (7.-) 20 cm, žlutý.

'Itzim' (10.-) žluté okvěti, červená trubka. NOVINKA.

'Jenny' (7.-) bílé okvěti, žlutá trubka. NOVINKA

'Jetfire' (7.-) 25 cm, žlutý a oranžový.

'Snoobie' (7.-) bílý + růžový.

Narcissus jonquilla - kultivary

'Baby Moon' (7.-) 20 cm, žlutý, pozdní.

'Bell Song' (7.-) 20 cm, bílý s růžovou pakorunkou, NOVINKA.

'Camperelli' (7.-) 20 cm, žlutý.

'Camperelli fl.pl.' (7.-) 20 cm, žlutý, plný.

'Hillstar' (7.-) žlutý + bílý se žlutou.

'Chit Chat' (7.-) žlutý. NOVINKA.

'Martinette' (7.-) žlutý + oranžový.

'Minnow' (7.-) bílé okvěti, žlutá korunka.

'Pipit' (7.-) žluté okvěti s bílým okrajem, bílá korunka.

'Quail' (7.-) žlutý.

'Sundisc' (7.-) žlutý s oranžovou trubkou.

'Suzy' (7.-) žlutý s červenou trubkou.

Narcissus nanus (7.-) syn. N. minor, N. pumilus, 15-20 cm, tmavě žlutý, trumpetkovitý, výborný pro skalky.

Narcissus pseudonarcissus ssp. obvalaris (7.-) 15-20 cm, tm. žlutý trumpetkovitý

Narcissus poeticus recurvus - (7.-) 40 cm, bílé okvěti, žlutá plochá pakorunka s červeným okrajem, forma známého "planého voňavého" narcisu našich babiček..

Narcissus triandrus - kultivary

'Hawera' (7.-) 20 cm, žlutý.

'Thalia' (7.-) 30 cm, bílý, výrazně úzké plátky okvěti mu dávají vzhled orchideje.

Narcissus x 'Golden Quince' (7.-) žluté okvěti, oranžová korunka. NOVINKA.

Narcissus x 'Rip van Winkle' (7.-) 20 cm, žlutý, plnokvětý.

Narcissus x 'Tete a Tete' (7.-) žlutý.

Nectaroscordum siculum (8.-) 90 cm, okolík zvonečkovitých květů 1,5 cm dlouhých, zelenavě modrá barva s hnědě karmínovým pruhem. Velice atraktivní. Na pozadí konifer nepřehlédnutelná ozdoba zahrady.

Oxalis adenophylla (15.-) 8-10 cm, V-VI, fialově růžové květy až 3 cm široké, v zimě chránit. Stejně jako ostatní nabízené šřavely patří mezi skalničkářské klenoty.

Oxalis enneaphylla hybr. (15.-) 10 cm, světle růžové květy s množstvím tmavých žilek.

Oxalis x 'Ione Hecker' (15.-) hybrid mezi *O.laciniata* a *O.enneaphylla*. Velké lila růžové květy s výrazným tmavým žilkováním a tmavým středem. Mimořádně atraktivní.

Oxalis x 'Patagonia' (15.-) také hybrid mezi *O.laciniata* a *O.enneaphylla*. Květy tentokrát krémové barvy. Mimořádně atraktivní.

Scilla hispanica syn.*Endymion*, 30 cm, V-VI, květy v hroznech.

'Queen of Pinks' (4.-) tmavorůžová velkokvětá. NOVINKA.

'Excelsior' (4.-) 40 cm, V, sytě modré květy, dlouho kvete. NOVINKA.

'White City' (4.-) bílé květy se zvlněným okrajem. NOVINKA.

Triteleia hyacinthina (4.-) atraktivní rostlina habitem podobná *Brodiaea*. Bílé květy, asi 2,5 cm dlouhé, lila žilkování. NOVINKA.

Triteleia hyacinthina 'Koningin Fabiola' (4.-) NOVINKA. Bližší popis se mi nepodařilo z dostupné literatury získat.

Dr.Miroslav Doležal

INFORMACE Z KLUBU

Informace z členské základny

K 30.červnu je počet členů evidovaných v matrice 219.

Noví členové: RNDr Pilous Vlastimil, Jiráskova 396, Hostinné 543 71

Vlček Pavel ml., Chrpová 35, Brno, 641 00

Marešová Stanislava, Kollárova 244, Lanškroun 563 01 .

Změny adres: Čermáková Věra (rozená) - nyní Sochorová

Rašín Vlast. - nyní Hřivno 394, Kropáčova Vrutice 294 79

Rudická Danuše - nyní Janáčkova 836, Kyjov 697 01

Ing.Kunc Aleš - nyní Štompil 28, Brno 624 00

Zrušené členství na vlastní žádost: Bulán Josef, Sedlčany, 246 01

Koncem 1.pololetí roku 2001 je stav členské základny mírně zvýšen. Velkou radost máme z toho, že přírůstek je věkově mladší, než průměr dosavadních členů.

POZOR !

Opakují: členské příspěvky (90 Kč) se platí od září na rok následující. Pouze vyjíměčně lze zaplatit při květnové výstavě klubu. Ukládejte si složenky i potvrzenky, aby nedocházelo k omylům a reklamacím. Složenku na rok 2002 dostávají mimobrněšští členové v tomto čísle časopisu s vyznačením, za který rok platíte. Časopis zasíláme pouze mimobrněšským. Bohužel, mnoho členů z Brna a blízkého okolí nechodí na schůze, proto neodebere časopis a

nemá informace, které jsou v každém čísle vypsány. Nezapomínejte na informace ve vývěsní skříňce.

Danuše Prokešová

Drobné zprávy a informace

* V roce 2002 oslaví náš klub třicáté narozeniny.

Inzerce

* Nabízím prodej, případnou výměnu, skalniček, konifer, trvalek a cibulovin. Seznam zašlu za ofrankovanou obálku.

Josef Kakos, Dvořákova 1316, Vlašim 258 01 .

* Chryzantéma, organizace jižní Morava pořádá v Ivančicích

TRADIČNÍ IVANČICKOU VÝSTAVU CHRYZANTÉM ve dnech 20. a 21. října 2001, od 9 do 17 hodin v sále Besedního domu. Po dobu konání výstavy je zajištěn prodej chryzantém. Na výstavě lze získat informace o pěstování chryzantém na zahrádce i v bytě.

* Nabízím k vzájemné výměně i k prodeji zajímavý sortiment skalniček a letos poprvé i rozšířený sortiment okrasných travin ze své sbírky více než stovky druhů a kultivarů. Preferuji osobní odběr po předchozí domluvě. Podrobný šestistránkový seznam zašlu za 10 Kč ve známkách.

Ing.Mojmír Martan, Úvoz 7, Brno 602 00

tel. (05) 43248472 večer

nebo e-mail mojcom@email.cz

Kalendář akcí klubu v 2.pololetí 2001

6.9. 16.30 členská schůze a přednáška (Křenová)

20.9. 16.00-16.30 půjčování knih v klubovně (Bystrc)

4.10. 16.30 členská schůze a přednáška (Křenová)

18.10. 16.00-16.30 půjčování knih v klubovně (Bystrc)

31.10. nejzazší termín odeslání semen do výměny

1.11. 16.30 členská schůze a přednáška (Křenová)

nejzazší termín předání semen do výměny

15.11. 16.00-16.30 půjčování knih v klubovně (Bystrc)

6.12. 16.30 členská schůze a přednáška (Křenová)

13.12. 16.00-16.30 půjčování knih v klubovně (Bystrc)

20.12. uzávěrka Zpravodaje

19.1.2002 9.00 výroční členská schůze (Křenová)

Pokud by došlo k nepředvídatelným událostem, nelze vyloučit některé změny programu, času a místa konání příslušných akcí.